

*Дьома Н.С., Радзевановська О.А.,
Університет державної фіскальної
служби України*

ПРИНЦИП МОТИВАЦІЇ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ СТУДЕНТАМИ-ПРАВНИКАМИ

Латинську мову включено до навчального плану юридичного вчз, виходячи з потреб сучасної юридичної освіти. При цьому йдеться не просто про вивчення студентами ще однієї - і до того ж мертвої - іноземної мови. Цілі викладання курсу латини на юридичному факультеті виходять далеко за рамки лінгвістики. У кінцевому результаті сенс занять полягає в тому, щоб, розглядаючи латинську мову як інструмент пізнання світової культури, залучити майбутніх юристів до здобутків античної та середньовічної культури, показати її глибокий вплив на подальший духовний розвиток європейських країн, тобто протягнути нитку від античності до сучасності, тим самим

допомагаючи студентам орієнтуватися у світі справжніх духовних цінностей. Таке широке трактування завдань навчання латини сприяє багатосторонньому впливу на інтелект і особистість студента.

На сьогодні практична необхідність у знанні латинської мови не є для юриста настільки актуальною, якою вона була ще донедавна. Водночас, не можна говорити про те, що вивчення сучасними юристами латинської мови має тільки академічне значення і, не будучи обумовленою інтересами практичної діяльності, є виключно традицією. Розуміння студентами важливості цього предмету приходить вже на старших курсах, коли, після вивчення римського права, історії держави та права, цивільного права, господарського права зарубіжних країн, вони бачать, як багато взяли сучасні правові системи з римського права, яка велика кількість римських юридичних термінів і понять використовується у сучасних юридичних системах і наскільки володіння хоча б основами латинської мови допомагає їх зрозуміти і засвоїти. Студенти першого курсу, вивчаючи латину, ще не повністю усвідомлюють її значення. Саме тому однією з головних проблем, які постають перед викладачем, є проблема мотивації студентів до вивчення мови.

Саме її формування є одним з найважливіших завдань педагога. Викладання латинської мови не повинно носити абстрактний характер, бути відірваним від загальної юридичної освіти. Навпаки, воно має бути тісно пов'язане із загальним напрямком навчального процесу і бути визначене практичними потребами юристів. Викладачу необхідно довести до відома студентів думку про практичну необхідність латинської мови через її зв'язок з іншими юридичними дисциплінами, які вони вивчають або будуть вивчати на старших курсах. Безпосередньо під час навчального процесу викладачу доводиться зблизити два предмети: латинську мову і римське право, показавши тим самим, наскільки важливим є перше для вивчення другого.

При навчанні латинської мови важливо не випустити з уваги мотивацію вивчення цієї мови, усвідомлену і підсвідому. Мотивацію визначають два провідних напрямки в змісті викладання цієї дисципліни:

- 1) принцип спеціалізації процесу навчання на основі професійно-орієнтованого матеріалу в області юриспруденції;

2) принцип оптимізації самостійної роботи - як пріоритетний вид навчальної діяльності студентів.

Зазначимо, що навчання латинської мови студентів - юристів переслідує дві основні мети:

а) засвоєння термінологічного арсеналу, який використовується в юриспруденції;

б) вивчення основних положень римського права, без яких неможлива підготовка майбутніх фахівців - правознавців.

Отже, успіх навчання латинської мови на юридичному факультеті знаходиться під впливом мотивації, наявності мети, інтересу, самостійності та активності, які роблять процес пізнання захоплюючим, особистісно значущим для студентів, підвищує темп і обсяг засвоєння матеріалу.

Підсумовуючи, потрібно зазначити, що викладач повинен сформулювати у студентів розуміння того, що знання мови - це не тільки мета, скільки засіб, необхідна умова для вирішення більш масштабних завдань, пов'язаних з їх професійною діяльністю, які виходять далеко за межі курсу латинської мови. Необхідно посилити мотивацію студентів через формування і розвиток пізнавального інтересу до латинської мови, використовуючи різні форми і методи викладання, а досягти цього можна за допомогою пошуку конструктивних ідей для оптимізації навчання латинської мови. Одним із шляхів може бути модернізація традиційних засобів навчання.

Список використаних джерел

1. Дворецкий И.Х. Латинско-русский словарь / Иосиф Хананович Дворецкий - 11-е изд., стереотип. - М.: рус. яз. - Медия, 2008. - 843с.
2. Кацман Н.Л. Методика преподавания латинского языка / Нина Лазаревна Кацман - М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС , 2003. - 256 с.
3. Щерба Л.В. Преподавание иностранных языков в средней школе: Общие вопросы методики. /Л.В. Щерба. - 2-е изд. - М.: Высш. шк., 1974. - 112 с.